

Reservation

Socialnämnden 2013-04-15

Ärende 4

Mål- och resursplan 2014-2016, Dnr SN 203/80

Protokollet från sammanträdet redovisar våra yrkanden i ärendet MRP 2014, varför vi i denna reservation kan avstå från att upprepa våra tankar i enskilda sakfrågor.

Reservationen gäller istället frågor som hänger ihop med en ovanlig politisk situation som förstärks av ett onödigt spel och ett tvivelaktigt förhållningssätt.

Vänersborg leds av en styrande minoritet som har åtagit sig rollen väl medveten om vad ett röstunderlag med endast 20 av 51 ledamöter i kommunfullmäktige betyder. Det är inte lätt att tala klarspråk när ledningens röst kan drunkna i oppositionspartiernas motdrag, som någon gång sker samordnat och en annan gång splittrat.

En stark majoritetsledning bör känna ansvar för och sätta sig på andra bara för att man är stark och mäktig. En svag majoritet måste kunna förlita sig på att alla visar ansvar och vill balansera motsträviga viljor fram till kloka beslut – mot alla odds.

Förtroendevalda på båda sidor bör dessutom veta att politiskt sjabbel och bristande ansvarstagande är en påtaglig stressfaktor för den kommunala förvaltningen, från högsta ledningen ner till de flesta yrkeskategorier som sköter verksamheten.

I Vänersborg har osäkerheten om vad som gäller vuxit allt sedan valdagen i september 2010. Men nu är vi på väg att passera gränsen.

Ett beslut om drastiska sparbeting för våra nämnder i det pågående arbete kring Mål- och resursplanen 2014 bärs av endast sex av femton ledamöter i kommunstyrelsen. Skulle de andra nio ledamöter inte vara överens utan dela upp sig i grupperingar som gemensamt motsätter sig kommunledningens förslag men i övrigt inte förmår enas kring varandras tankar och idéer, så utgör sex ledamöter en avgörande ledning. Men när sju av dessa nio ledamöter i opposition inte yttrar sig överhuvudtaget, så finns ingen kraft någonstans, det är bäddat för kaos.

Mellan 6 mars och 15 april har ett större antal chefer i socialförvaltningen arbetat i enlighet med anvisningar som ingen vet om dessa står sig hela vägen ut. Föreslagna åtgärder är långt ifrån självklara och bemöts av nämnden med synbar tveksamhet. Men motståndet mot höjda avgifter och taxor och invändningar mot nedläggning av vissa verksamheter kommer av sig, när återigen en större grupp politiker sitter genom hela debatten för att därefter anmäla "deltar ej i besluten". Det blir visserligen bifallsbeslut, men det är oftast mindre än halva nämnden som "bestämmer".

Verksamheten i välfärdssektorn är ryggraden i samhällsutvecklingen. I tider av ekonomisk oro är det viktigare än någonsin att inte elda på tvivel i den offentliga sektorns möjligheter att verka för stabilitet och tillfredsställande service. En familj som berörs av varsel och hot om arbetslöshet är inte betjänt av växande oro kring varken barnens skolvardag och fritid eller morföräldrarnas vård och omsorg. Det är kontraproduktivt att besluta om inskränkningar i välfärden, det borde istället vara förstärkningar. Åtminstone borde det finnas ett arbetssätt i politiken som är angeläget om att förmedla en bild som inger förtroende för fattade beslut. Att vidhålla och fortsätta att sprida osäkerhet är av ondo.